

David Ben Gurion – Izráel alapító atyja

Jurek Schulz

1886. okt. 16-án, 65 km-re Varsótól, Plonsk városban jött a világra Dávid Grün, aki később David Ben Gurion néven vált híressé. Életének 19-ik évéig a város „zsidó negyedében“ élt. Nagypja beszédeiből, aki őt a zsidó történelemmel megismertette, egy dolgot különösen a szívére vett: „Plonsk nem az igazi hazám. Itt mi idegenek között élünk. Izráelbe kell mennem.“ Három évesen elkezdett héberül tanulni.

Ifjúsága

Egy napon mint futótűz terjedt az örömhír Plonsk zsidó lakossága körében, eljött a Messiás. Theodor Herzl (1860-1904), a politikai cionizmus alapítója és elnöke látogatott a városba. Ben Gurion apja, egy csodálójá Herzlnek, így nevezte őt: „Népünk vezére, nemzetünk szóvivője“. Ben Gurion mondotta később: „Herzl külső megjelenése után, nekem mint kis gyermeknek **nem volt nehéz elhinnem, hogy ő a Messiás.** Kész voltam rá, hogy atyáim földjére kövessem őt“. 17 évesen csatlakozott Ben Gurion a cionista munkásmozgalomhoz, és mindössze két év múltán, 1906-ban, kivándorolt Izráelbe. Az első években a mezőgazdaságban alkalmi munkákból tartotta el magát.

Izráel megalapítója és első miniszterelnöke

1910-től mint újságíró dolgozott és „Ben Gurion“ (Oroszlán Fia) nevet vette fel. Mint sokoldalú ember, Törökországban szerezte meg magas iskolai képesítését és ott megtanult törökül. 1912-ben feleségül vette Paula Munweist, aki haláláig (1968) határozott támasza volt. Egyszer azt mondta: „Az én legnagyobb feladatom David volt.“

1935-ben David Ben Gurion az „Exekutive der Jewish Agency“-nek az elnöke lett, erősen síkra szállt Izráel állam megalapításáért. Közvetlenül a britek Palesztina fölötti mandátumának lejáta után látta, hogy az óra elérkezett. „Most vagy soha“ - mottóval hangzott el döntő felhívása Izráel állam kikiáltására 1948. máj. 14-én.

Az alapító gyűlés befejezésekor kijelentette Ben Gurion: „Izráel Sziklájában bízva írjuk nevünket tanúként erre a nyilatkozatra“.

Bibliaolvasó és próféta

1962-ben Ben Gurion rendszeres Biblia-órát tartott a svéd kormány részére. Kezdve Isten Izráellel kapcsolatos ígéreteivel, tovább a

próféták vigasztaló szavaival Izráel helyreállításáról, végezetül pedig Izráel jelenlegi politikájáról beszélt.

A hagyományos vallási gyakorlatot ugyan elutasította, erejét a közvetlen Biblia olvasásból merítette. Istenben bízó prófétákhoz szoros kötődést érzett.

Egy újságírónak megvallotta egyszer, mit tart Izráel számára a legfontosabbnak: „Minden zsidó ismerje a Bibliáját.“ Ő maga ismerte az Újszövetséget. Egy interjúban jelét adta megbocsátó készségének a múltra való tekintettel. Erre a riporternő így reagált: „De ez keresztény filozófia.“ Ben Gurion barátságosan viszonzta: „Jézus zsidó volt.“

Titkárnöje mondta egyszer Prof. Marcinkovskinak Haifából, aki jó barátja volt Ben Gurionnak, és egy Újszövetséget akart neki ajándékozni: „Neki már van egy. Az íróasztalán fekszik, és gyakran olvas belőle.“

Messiásban való hite

Az állam alapítással összhangban 1948 elején ezt mondta Ben Gurion: „Már halljuk a Messiás lépteit a kapuban.“ Egyszer nyilvánosan megkérdezték tőle, hogy egy földi messiási békeországra és jogosságra gondol-e, amikor a Messiás érkezéséről beszél, vagy pedig egy személyes Messiást vár. A válasza így hangzott: „Természetesen a személyes Messiást!“

Az amerikai újságíró, Lester Sumrall kérdezte tőle meg igen direkt módon a Messiással kapcsolatban, hogy a Messiás egy idea, egy izráeli hagyomány, vagy pedig egy valóságos személy, aki egyszer jönni fog. Ben Gurion viszonzta: „A mi népünknek először vissza kell térnie a saját földjére, és azután jön el a Messiás.“ Még hozzáfűzte: „A Messiás egy személy, aki mindannyiunkat megvált.“ Szinte prófétikusan fejezte ki magát: „Izráel fejlődése a jövőben e két alapkövön nyugszik, az ország és a könyv - a dicső ország és a Szent Biblia.“

